

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 14101/2018
Дана 06.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Наташа Малинић, чланови већа, уз учешће судског саветника Јелене Јордовић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., улица ... број ..., кога заступа Кнези Ш. Антун, адвокат из Сомбора, Венац П. Бојовића 14, ради поништаја решења туженог РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ, ПОКРАЈИНСКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ, ДИРЕКЦИЈЕ ПОКРАЈИНСКОГ ФОНДА НОВИ САД, број 30-02-181.50-33715 од 05.07.2018. године, у предмету утврђивања својства осигураника, у нејавној седници већа одржаној дана 06.11.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције покрајинског фонда Нови Сад број 3 број 30-02-181.50-33715 од 05.07.2018. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Покрајинског фонда Нови Сад, Филијале Сомбор, број 41.181.50.3.33715/2018 од 18.04.2018. године, којим је тужиоцу утврђено својство осигураника самосталних делатности у периоду од 13.10.2016. до 21.12.2017. године, утврђена месечна основица доприноса од 26% тако да месечни износ доприноса за ПИО износи 5993,78 динара што укупно износи 85.910,85 динара на име доприноса за пензијско и инвалидско осигурање по основу обављања самосталне делатности у периоду од 13.10.2016. године до 21.12.2017. године, који је именовани дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности решења у корист рачуна РФ ПИО број 840-721318843 са позивом на број 48-232-2209953810054, а уколико не плати у року плаћа се камата по одредбама Закона којим се уређује порез на доходак грађана односно Закона којим се уређује порески поступак. Стаж по основу обављања самосталне делатности утврдиће се у бази података матичне

евиденције по уплати доприноса за пензијско и инвалидско осигурање утврђених овим решењем, а на основице прописане Одлуком о утврђивању својства осигураника и обавези плаћања доприноса за пензијско и инвалидско осигурање (“Службени гласник РС” бр. 43/11), с тим да ће се спровођене пријаве и одјаве са осигурања спровести по правноснажности решења.

Тужбом, поднетом Управном суду 07.08.2018. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због повреде одредаба поступка, погрешене примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Наводи да је у периоду од 13.10.2016. године до 21.12.2017. године за који је првостепеним решењем утврђен износ неплаћеног доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, био корисник старосне пензије, и то почев од 09.01.2012. године, с тим да је решењем Агенције за привредне регистре број БД 80689 уписан у својству члана привредног друштва Б.Б. ..., до 21.12.2017. године, након чега је решењем исте Агенције, број 108357/2017 од 21.12.2017. године, тужиоцу престало и брисано својство члана наведеног привредног друштва. Позива се на одлуку Уставног суда број Уж. 3917/2014 од 29.09.2016. године и Мишљење Министарства финансија Републике Србије број 430.00/2015-4 од 21.08.2015. године. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом на поновни поступак и одлучивање.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је поступак за утврђивање својства осигураника по основу обављања самосталне делатности покренут по службеној дужности, и да је у спроведеном поступку утврђено да је тужилац корисник старосне пензије од 09.01.2012. године према решењу Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Филијала Сомбор број 41-181.10.033715/2013 од 24.04.2013. године,. Утврђено је да је решењем Агенције за привредне регистре број БД 80689/2016 од 13.10.2016. године у Регистру привредних субјеката тужилац уписан у својству члана предузећа за трговину и услуге Б.Б. ... са уделом од 67,72%, те да је решењем Агенције за привредне регистре број БД 108357/2017 од 21.12.2017. године у регистру привредних субјеката Јанош Панда пренео свој удео од 67,72% на Предузеће за трговину и услуге Б.Б. ..., па је првостепени орган применом одредбе члана 12. став 1. тачка 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању одлучио као у диспозитиву решења од 18.04.2018. године. Одлучујући по жалби тужиоца, тужени орган је нашао да је правилно првостепени орган утврдио да тужилац испуњава услове за утврђивање својства осигураника по основу обављања самосталне делатности – оснивача привредног друштва у периоду од 13.10.2016.

године до 21.12.2017. године, јер је скупштина привредног друштва управљачки орган, а оснивач/члан друштва чини скупштину, из чега произлази да сваки члан привредног друштва, а посебно једночланог привредног друштва у свом привредном друштву ради, односно обавља пословодствена овлашћења и послове управљања у складу са законом којим се уређује положај привредних друштава у смислу одредбе чл. 12. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, без обзира на то да ли је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач, односно члан, из чега применом прописа о обавезном осигурању у вези са одредбом чл. 10. наведеног Закона и измењеним чланом 12. истог Закона, произлази да је тужилац према закону обавезно осигуран по основу обављања самосталне делатности почев од дана приступања до дана иступања из друштва.

Оваква одлука туженог органа се не може прихватити, јер при њеном доношењу није поступљено по правилима поступка.

Одредбом члана 6. тачка 15) Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, („Службени гласник РС”, бр. 84/2004, 61/2005...113/2017), прописано да оснивач, односно члан привредног друштва је осигураник - физичко лице које ради у привредном друштву чији је оснивач односно члан, без обзира да ли је са привредним друштвом засновало радни однос. Под радом се, поред радног односа, подразумева и представљање и заступање привредног друштва на основу уписа у регистар надлежног суда, као и обављање пословодствених овлашћења и послова управљања у складу са законом којим се уређује положај привредних друштава.

Одредбом члана 7. тачка 7) истог закона, прописано је да су обвезници доприноса за пензијско и инвалидско осигурање осигураници, у складу са законом који уређује систем обавезног пензијског и инвалидског осигурања оснивачи, односно чланови привредног друштва.

Одредбом члана 12. став 1. наведеног закона, прописано је да када осигураник остварује приходе по више различитих основа (радни однос, самостална делатност, уговори и др.), допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање обрачунава се и плаћа по свим тим основама, до износа највише годишње основице доприноса, у складу са овим законом.

Одредбом члана 12. став 1. тачка 2) Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС”, број 34/03...124/14), прописано је да су осигураници самосталних делатности лица која су оснивачи, односно чланови привредних друштава у складу са законом, који у њима раде, без обзира да ли су у радном односу у привредном друштву чији су оснивач, односно члан. Одредбом тачке 3) истог члана наведеног закона, прописано је да осигураници самосталних делатности јесу и лица која обављају послове по основу уговора о делу, односно послове по основу ауторског уговора, као и послове по основу других уговора, код којих за извршен посао остварују накнаду, а нису осигурани по другом основу. Ставом 2. истог члана прописано је да се радом у смислу става 1. тачка 2) овог члана сматра и представљање и заступање привредних друштава од стране њихових оснивача, односно чланова на основу уписа у регистар надлежне организације, као и обављање пословодствених

овлашћења и послова управљања у складу са законом којим се уређује положај привредних друштава.

Имајући у виду наведено, по оцени суда, из цитираних одредби закона произлази да оснивач привредног друштва који у њему не ради у смислу цитиране одредбе чл. 12. ст. 1. тач. 2. Закона и пензијском и инвалидском осигурању и не остварује накнаду (уговорену накнаду) у смислу тачке 3. тог члана закона, и нема својство осигураника самосталних делатности у смислу наведених одредаба тог закона (при чему се подразумева да у привредном друштву постоји лице које је у радном односу или се бави пословима заступања тог привредног друштва, односно овлашћено је за пословођење), није обвезник доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, што значи да је, у поступку утврђивања својства осигураника, тужени дужан да цени да ли је првостепени орган, у конкретном случају, утврдио све чињенице од значаја за оцену да ли је оснивач засновао радни однос или обавља друге послове који се могу сматрати радом у смислу цитираних законских одредби, што овде није учињено. Са изнетог, оспорено решење је донето уз повреду одредбе члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/2016) према којој образложење мора да буде разумљиво и да садржи кратко излагање захтева странке, чињенично стање и доказе на основу којих је оно утврђено, разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку из диспозитива и разлоге зашто није уважен неки захтев или предлог.

У поновном поступку тужени је дужан да донесе нову на закону засновану одлуку, за коју ће дати разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво ће бити дато у диспозитиву.

Са изнетих разлога налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), с тим што су примедбе и правно схватање суда изнети у овој пресуди, обавезујући за тужени орган у смислу члана 69. наведеног Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 06.11.2018. године, III-3 У. 14101/2018

Записничар
Јелена Јордовић, с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР